

POTOPA

Napsal: HENRYK SIENKIEWICZ Velký historický román.

Pan Kmitie svítil dál... Druhým v řadě byl Zed; měl vyškolené beny zuby a oči vyfštěné, v nichž se zrcadila hrůza před smrtí. Třetí, Ranieki, měl oči zavřené a po celé tváři měl skvrny bílé, krvavé a temné. Pan Kmitie svítil dál. Čtvrtým v řadě byl pan Kokosiński, nejmilejší Kmiticovi ze všech soudruhů, neboť býval druhdy blízkým jeho sousedem. Ten zdál se klidně spát, jenom se strany bylo viděti velikou ránu, zajisté bodnou. Pátým byl dědko těla vynikající Kulvee Hippocentaurus. Měl šat na prsou roztrhaný a tvář posekanou četnými sečnými ranami. Kmitie svítil si na všechny tváře a když konečně šestému, Rekutovi, do očí posvítil, zdálo se mu, že se víčka nešťastníka zachvěla.

Postavil kahanek na zem a zleba raněným zahýbal.

— Rekute! Rekute! volal, to jsem já, Kmitie!

Raněnému zachvěla se nyní i tvář, oči i ústa se otvíraly střídavě.

— To jsem já! opakoval Kmitie.

Oči Rekutovy se na chvíli úplně otevřely, poznal tvář přítelovu a zasténal:

— Ondřejí!... kněze!

— Kdo vás pobítl? vykřikl Kmitie a rval si vlasy.

— Bu-try-mo-ve! — ozval se hlas tak slabý, že Kmitie sotva slyšel.

Potom se Rekut vypjal, otevřené oči obrátily se v sloup — skonal.

Kmitie šel mlčky ke stolu, postavil na něm kahanek a sám usedl do křesla i rukama jezdil po tváři, jako člověk, který probudiv se ze sna, sám neví, jestli se probudil, nebo viděl před sebou obrazy svého snu.

Zrak svezl se mu na postavy ležící v přítmí vedle stěny. Studený pot vystoupil mu na čelo, vlasy zježily se mu na hlavě a náhle zakřikl tak strašně, až se okna zatřásla:

— Sem, kdo je živ! Sem!... Vojáci, kteří se rozložili v čeledníku, uslyšeli jeho výkřik a ihned spadli do jídelny.

Kmitie ukázal rukou na mrtvolu pod stěnou ležící.

— Pobítl! pobítl! opakoval hlasem chraptivým.

Vojáci seskupili se nad mrtvými; někteří přiběhli s loučemi a svítili nebožtíkům do očí. Po první chvíli překvapení nastal ruch a zmatek. Přiběhli také ti, kteří se byli rozložili v stájích a v chlévech. Celý dům byl osvětlen, zarojil se lidmi a uprostřed tohoto šumu a hluku, volání a otázek, jen jediní zabíthi leželi pod stěnou rovně a tiše, hostejní ke všemu a zcela proti povaze své — klidní. Duše z nich vyšly a těla nemohly zbuditi ani zvuky rohů do bitvy zvoucíh, ani zvuk číh zvoucíh k hodům.

V hluku a šumu se mezi vojáky stále vzdušaly výkřiky hrozeb a vzteku. Kmitie, který dosud seděl jako v bezvědomí, náhle se vzhopil a zvolal:

— Na koně!

Vše se hrnulo ke dveřím. Neuplynulo ani půl hodiny a již přes sto jezdců letělo o překot po široké zasněžené dráze, a v čele jich pan Ondřej, jako slým duchem posedlý, bez šapky, s vytaženou šavlí v ruce. V nočním tichu rozlehal se divoký výkřik:

— Bij! morduj!

Měsíc dospíval nejvyššího bodu na své dráze, když náhle jeho světlo se počalo míst a splývat s různým světlem, jež jakoby a podzemí vycházelo; obloha rudla stále víc a více, fekl bys, že od východu slunce, až konečně rudá, krvavá záplava se rozlila nad celým okolím.

Može ohně sušilo v zástěnkách Butrymů, a divoký voják Kmiticův v dýmu požárů, v jiskrách sráželých sloupem do výše vrazil hrůzu jate a jakoby oslepené obyvatele blízkých zástěnek probudil se ze sna. Věští i menší hrondy Goševičů Dymných, Stakjanů, Gáštovtů a Domaševičů shlíhaly se po cestách před svými stáji, a od út k útům šla nepokojující svata: "Smad nepřítel vpadl a plení Butrymavee! To je neobyčejný požár."

Hukot ran stělných, ozývající se čas od času, potvrzoval tuto domněnku.

— Pojďte jim na pomoc! volali smolejší — nedejme bratrům zahynouti!...

A když tak mluvili starší, sedali již na koně mladší, kteří jen k vůli mlátům zinním nešli k vojsku na Kosieů. V Krakínově a v Upitě počali na kostelních věžích zvonit na poplach.

Ve Vodoktech tiché zaklepaní na dveře vzbudilo pannu Aleksandru.

— Olenko! vstávej! volala pan Františka Kulveevna.

— Vejděte, tetičko! Co se děje?

— Volmontovice hoří!

— Ve jménu Otce, Syna a Duha svatého!

— Je slyšet až sem stělné rány. Je tam bitva. Bože, smiluj se nad námi!

Olenka strašně vykřikla, vyskočila z lože a spěšně počala se oblékati. Tělo se jí třáso jako v zimnici. Ona jediná ihned se domyslela, jaký nepřítel vpadl k nešťastným Butrymům.

Po chvíli přiběhly všechny ženy z celého domu s pláčem a nářkem. Olenka vrhla se na kolena před obrazem a ony ji následovaly, všechny počaly se hlasitě modliti litanii za umírající.

Byly sotva v polovici, když někdo prudce zabouchal na dveře u síně. Ženské se vzhopily a výkřik strachu se jim vydral z prsou.

— Neotvírejte! Neotvírejte!

Bouchání ozvalo se znovu s dvojnásobnou silou, fekl bys, že dveře ze závěsů svých vyskočí. V té chvíli vpadl mezi shromážděné ženy čeledín Kostek.

— Panenko! — volal — nějaký člověk na dveře tluče, mám otevřít nebo ne?

— Je sám?

— Sám.

— Jdi, otevři!

Čeledín odběhl, Olenka uchopila svíci, šla do jídelny, za ní pan Františka a všechny předleány.

Sotva postavila svíci na stůl, když se v síni ozval skřípot závorů železných a před očima žen objevil se pan Kmitie, strašný, dýmem začerněný, zkrvácený, udušený, se zmatenými očima.

— Kůň mi pod lesem padl! křičel — stihají mne!

Panna Aleksandra upřela naň oči.

— Vy jste spálil Volmontovice?

— Já!... Já!...

Chťel ještě něco říci, když tu ze druhé strany cesty a od lesa bylo slyšeti křik a dusot koní, kterýž se blížil s neobyčejnou rychlostí.

— Dábové jdou pro mou duši! doběhl vykřiknul Kmitie jakoby v horečce.

Panna Aleksandra skočila k předleánám:

— Budou-li se ptáti, řekněte, že tu není nikoho, a teď do čeledníku se světle!

Obrátila se ku Kmiticovi.

— Vy tam! fekla ukazujíc na vedlejší jizbu.

A téměř násilně vstříla ho do dveří a ihned je uzavřela.

Ozbrojení lidé již naplnili nádvou a v okamžení Butrymové, Goševičové, Domaševičové a jiní vpadli do domu. Uzávěse pannu Aleksandru, zastavili se v jídelně — ona stoje se svítil v ruce, zastupovala cestu k ostatním dveřím.

— Lidé! Co se děje? Co se děje? Co tu chcete? — ptala se, a níž hnula brvou vůči hrozným pohledům a vůči stovčstnému lesku tamených šavlí.

— Kmitie spálil Volmontovice! vykřikla šlechtě sborem. Povraždil muže, ženy, děti! Kmitie to učinil!

— My jsme lidi jeho pobítl! rozlehl se hlas Butryma Józva — a teď jeho hlavu cheme!

— Jeho hlavu! Krev! Rozseknou zbraňka, vraha!

— Hoďte ho! zvolala panna — Proč tu stojí? Hoďte ho!

— Ču se zde nesechoval! Kouň jeho pod lesem jsme našli!

— Žle ne! Dům byl zavřen! Hleďte ve stájích a v chlévech.

— Útek! do lesa! zvolal jakýs šlechtě. — Hej, za nás pánuv, bratři!

— Mlčte! houkl močným hlasem Józva Butrym. Panno! fekl — Neukrývej ho! Je to člověk prokletý!

Olenka pozvedla obě ruce nad hlavu:

— Proklínám ho zároveň s vámi!...

— Amen! zvolala šlechtě. Jedni do všech místností ve dvoře a jedni do lesa! Najdeme ho. Vzhůru na vraha!

Třesk šavlí a dusot ozval se znovu. Šlechtě vpadla na dvůr a nedala se nejrýchleji na koně. — Jedni ještě chvíli prohlédávali hospodářská stavení a potom počaly se hlasy oddalovati stranou k lesem.

Panna Aleksandra naslouchala, dokud úplně nezanimky; potom kvapně zaklepana na dveře jizby, ve které ukryla pana Ondřeje.

— Nech tu již nikoho! vyjděte!

Pan Kmitie vyvrávorl z jizby jako opilý.

— Olenko!

Ona potřásla rozpuštěnými vlasy, které jako pláštěm pokrývaly její plece.

— Nechej tě ani vidět! Nechej tě znát! Vezmi koně a pryč odtud!

— Olenko! zaúpěl Kmitie, vztahuje k ní ruce.

— Krev! Ip na rukou vašich jako na Kainovi — vykřikla, odskočivši jakoby na hada poblédla. Pryč, na věky...

— Mlčte! houkl močným hlasem Józva Butrym. Panno! fekl — Neukrývej ho! Je to člověk prokletý!

Olenka pozvedla obě ruce nad hlavu:

— Proklínám ho zároveň s vámi!...

— Amen! zvolala šlechtě. Jedni do všech místností ve dvoře a jedni do lesa! Najdeme ho. Vzhůru na vraha!

Třesk šavlí a dusot ozval se znovu. Šlechtě vpadla na dvůr a nedala se nejrýchleji na koně. — Jedni ještě chvíli prohlédávali hospodářská stavení a potom počaly se hlasy oddalovati stranou k lesem.

Panna Aleksandra naslouchala, dokud úplně nezanimky; potom kvapně zaklepana na dveře jizby, ve které ukryla pana Ondřeje.

— Nech tu již nikoho! vyjděte!

Pan Kmitie vyvrávorl z jizby jako opilý.

— Olenko!

Ona potřásla rozpuštěnými vlasy, které jako pláštěm pokrývaly její plece.

— Nechej tě ani vidět! Nechej tě znát! Vezmi koně a pryč odtud!

— Olenko! zaúpěl Kmitie, vztahuje k ní ruce.

— Krev! Ip na rukou vašich jako na Kainovi — vykřikla, odskočivši jakoby na hada poblédla. Pryč, na věky...

Velký Podzimní Výběr

polního nářadí za mírné ceny.

Pumpy, kádě, vtráčky, gas. motory všeho druhu.

John Deer — rošasovače mrvy
John Deer — vosa
John Deer — velké kočáry
John Deer — Marshall skládače na obilí
John Deer — sedači a chodící pluhy
John Deer — drošiče korny
Sandwich a Marshall "superior" seči stroje
"Owatonna a want brand"
Hana a Molin kočáry
Newton vosa a Columbus vosa.

Přijďte si prohlédnouti rozsáhlý náš závod — dáme Vám dobré ceny. — V áctě 10-15

Blatný Implement Co. Bruno, Neb.

Let me send you FREE PERFUME

Write today for a testing bottle of

ED. PINAUD'S LILAC

The world's most famous perfume, every drop as sweet as the living blossom. For handkerchief, atomizer and bath. Fine after shaving. All the value is in the perfume — you don't pay extra for a fancy bottle. The quality is wonderful. The price only 75c (6 oz.). Send 4c for the little bottle — enough for 50 handkerchiefs.

PARFUMERIE ED. PINAUD
Department M.
ED. PINAUD BUILDING NEW YORK

Frank Svoboda
Umělecký závod

POMNÍKOVÝ

Největší sklad pomníků ve Spojených Státech

1215-26 So. 13th Str. OMAHA, NEBR.
Phones: Office: Douglas 1872. Residence: Douglas 5216

Přestěhoval se

Dr. J. W. NOVÁK
Český zubní lékař

Přestěhoval se do **Karbach Blk.**

15. a Douglas ulice č. pokoje 206

Rohová místnost na druhé podlaže nad Ryan Jewelry Co. Tel. v úřadovně: Douglas 5077. Nedělní hod.: od 10. do 12. hod. dopol.

Pozor! Pozor!

Duďte bedlivými, když opouštíte káru a neobcházte ji od kdy zadem, dokud jste se dříve nepřevědčili, že nejede jiná kára opáčeným směrem. Neopozornost může snadno býti příčinou vážné nehody. Pomozte nám svým počkáním, zabránit možnámu nepořádku.

Omaha & Council Bluffs Street R. R. Co.

HUGO F. BILZ

Dodavatel Jettrova lahvového "Gold Top" piva

1324 Douglas ul., Omaha, Neb.
TELEFON: Douglas 1542 neb Douglas 3040

Objednajte sobě balení tohoto vyhlášeného piva. Na obilní uspešnějším staré kufníky, staré vína, doutníky a líbky, všeho druhu. Více na seznamě cen.

HUGO F. BILZ
OMAHA, NEBRASKA

CHCETE-LI KOUPIŤ PIANO, PIANO PLAYER,

elektrické piano pro salon, neb záhavní místnost, mluvící stroje jakékoliv, české neb anglické rekordy, dechové neb šmytevé nástroje, o brafte se na mně a já Vám svodimě posloužím.

Mluvící stroje a rekordy zasílám do všech částí Spojených Států vyplacené. Piana a mluvící stroje též posílám na měsíční splátky.

České kulebníky pro dechovou, šmytevou hudbu, piano neb varhany.

Pište si o fektě ceník budeh slich nástroj. xxf

JOSEPH JIRAN,
1333 W. 18. St., Chicago, Ill.

Hot's Old Sayon

ALWAYS POPULAR